

Tița

Vasile Alecsandri

Merge Tița la fântână,
Tița, mândra Tița!
Cu cofița într-o mână,
Tița, mândra Tița!
Și tot merge ea cântând,
Floricele culegând,
Floricele lepădând;
Când voinicii le-or culege,
De ei dorul să se lege.
Când vor da să le miroase,
Să le intre doru-n oase!
Tițo, Tițo, copiliță
Cu sân alb de porumbiță,
Nu da foc inimilor,
Dă pace voinicilor,
Că tu-i da peste-un păcat
Cu marghiolul cel din sat!
Tița râde și nu crede,
Dar marghiolul se repede
Ș-o urmează cât coala...
Tițo, Tițo, nu mai plânge,
El în brațe mai te strânge
Cu tot dorul satului,
Cu focul bărbatului!